

Ἑλλάδος (Ἀθηνῶν) εἰς τὴν Γερμανίαν ἀπαιτεῖ δαπάνην μεταξύ Γ. Μ. 25 καὶ 30 κατὰ 100 χιλιόγραμμα (ἀναλόγως τῆς πόλεως προορισμοῦ), ἐνῶ ἡ διὰ θαλάσσης μεταφορὰ ἀπὸ ἑλληνικοῦ λιμένος μέχρις Ἀμβούργου ὑπολογίζεται εἰς \$ 22 περίπου κατὰ τόννον. Ἡ τελευταία ὁμως αὕτη τιμὴ δίδεται ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω διατυπωθείσας ἐπιφυλάξεις.

Ὅπως δὴποτε τὸ Ἰράν ἔχει κατορθώσει ν' αὐξήσῃ οὐσιωδῶς πλὴν τῆς παραγωγῆς καὶ τὰς ἐξαγωγὰς του, τόσον πρὸς τὴν Δ. Γερμανίαν, ἢ ὅποια ἐγένετο ὁ κύριος ἀγοραστὴς τῶν σταφίδων του, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Μεταξὺ τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου 1952-53 καὶ τῆς περιόδου 1956-57 αἱ ἐξαγωγαὶ ηὔξηθησαν ἀπὸ 24.601 τόννους εἰς 37.360, ἤτοι κατὰ 51,9 οο.

Εἰς τὰς σουλτανίνας καὶ raisins ἡ θέσις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ἰδιαιτέρως πλεονεκτική, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἀμερικανικὴ παραγωγή ἀποτελεῖ τὰ 40 οο περίπου τῆς παγκοσμίου καὶ τὸ προῖον τοῦτο ἰσχυρῶς προστατεύεται, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ γεωργικὰ προϊόντα, ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς αὐστηρὸν ὑπόκεινται ἔλεγχον αἱ πωλήσεις, ἰδίᾳ πρὸς τὸ ἐξωτερικόν.

Διὰ ληφθέντων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μέτρων ἀποκλείονται τῆς ἐμπορικῆς διαπραγματεύσεως αἱ μὴ πληροῦσαι ὠρισμένας προϋποθέσεις ποιότητος σταφίδες καὶ δημιουργοῦνται, ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς, παρακρατήματα, ὧν τὸ ποσοστὸν καθορίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς ἐν Fresno τῆς Καλιφορνίας ἐδρευούσης Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Σταφίδος (Raisin Administrative Committee), μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς ἐπιδοτή-

σεως τῶν ἐξαγωγῶν ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως ἐνὸς κατωτάτου ἐπιπέδου τιμῶν. Κατὰ τὰ ἔτη 1947-1955 ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις διέθεσε \$ 48,7 ἑκατ. διὰ τὴν προστασίαν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, κατὰ τὰ ἐπόμενα ὁμως σταφιδικὰ ἔτη 1955-56 καὶ 1956-57 οὐδεμίαν, κατὰ τὰς πληροφoρίας τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Σταφίδος, ἐδόθη κρατικὴ ἐνίσχυσις, οὔτε ἐφηρμόσθη οἰσοδήποτε ἔλεγχος ἐπὶ τῆς καλλιέργηθεις ἐκτάσεως. Τοῦτο ὀφείλεται προφανῶς εἰς τὴν περιορισμένην παραγωγήν τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ 1957, κατὰ τὸ ὅποιον αὕτη μόλις ἔφθασε τοὺς 150.000 τόννους. Ὄφειλεται ἐπίσης εἰς τὴν ἀξιόλογον αὐξήσιν τῶν ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξαγωγῶν ἀπὸ 32.584 τόννους κατὰ τὸ ἐξαγωγικὸν ἔτος 1954-55 εἰς 72.022 κατὰ τὸ 1955-56 καὶ 52.783 τόννους κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1956-1957.

Πρὸς τὴν Δ. Γερμανίαν ἐγένοντο λίαν περιορισμέναι ἐξαγωγαί. Μόνον κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ, ἐξήχθησαν μεγάλαι ποσότητες ἐκ τῶν ἀμερικανικῶν κυβερνητικῶν ἀποθεμάτων, κατὰ δὲ τὰ ἔτη 1951-52 καὶ 1952-53 πολὺ μικρότερα ἐκ τῶν διαθεσίμων τῆς Raisin Administrative Committee. Κατὰ τὰ ἐπόμενα σταφιδικὰ ἔτη μόνον ἐμπορικαὶ ἐξαγωγαὶ ἔλαβον χώραν.

Αἱ ἐξαγωγαὶ σουλτανίνας ἐκ Τουρκίας συναγωνίζονται τὰς ἑλληνικὰς εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς.

Ὁ ἐπόμενος πίναξ δεικνύει τὴν σημειωθείσαν κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἐξαγωγικὰς περιόδους ἐξέλιξιν :